

práva jsou vůbec nebo bez dalšího exekvovatelná, nebo zda jest přípustný navržený způsob exekuce. Prostý poukaz na nepředložené listiny nestačí. Rekursní soud nemusil proto ani řešiti, jaký byl vztah mezi předběžnou smlouvou a notářským spisem co do práv jednotlivých účastníků. Totéž platí i, pokud bylo žádáno o zabavení všech práv spoluvlastnických, nehledíc ani k tomu, že právo vlastnické není předmětem exekuce.

Čís. 11679.

Nebylo-li určeno a jsou-li pochybnosti, na které položky dluhu byly splátky učiněny, není splátek kromě úroků použití předem i na srážku útrat, nýbrž naopak, jde-li o jistinu záručitelnou, musí útraty ustoupiti jistině.

Nejde-li o splátky učiněné za exekuce, nelze se dovolávati ustanovení § 216, poslední odstavec, ex. ř.

(Rozh. ze dne 20. května 1932, R I 293/32.)

Soud první stolice povolil exekuci k vydobytí 1174 Kč 90 h s přísl. Rekursní soud povolil exekuci jen k vydobytí 198 Kč s 5% úrokem z 3113 Kč 85 h od 27. listopadu 1928 do 23. března 1929, z 1198 Kč od 24. března 1929 do 2. listopadu 1931, ze 198 Kč od 3. listopadu 1931 do zaplacení, útrat sporu 562 Kč 80 h a 414 Kč 10 h a útrat návrhu na povolení exekuce 302 Kč, kdežto co do dalších částek návrh na povolení exekuce zamítl. Důvody: Stížnost byla shledána opodstatněnou. Exekuční tituly, t. j. rozsudek prvního soudu ze dne 19. ledna 1931 a potvrzující rozsudek odvolacího soudu ze dne 10. dubna 1931 zní na 1198 Kč s 5% úroky z 3113 Kč 85 h od 27. listopadu 1928 do 23. března 1929 a z 1198 Kč od 24. března 1929 a útraty sporu v I. stolici 562 Kč 80 h a v II. stolici 414 Kč 10 h. V žádosti o povolení exekuce udala vymáhající strana, že povinná strana splatila do 2. listopadu 1931 celkem 1000 Kč, jež odečetla, ale nikoliv od jistiny, nýbrž od součtu jistiny a útrat sporu v první a druhé stolici, takže navrhla a první soud povolil exekuci pro 1198 Kč + 562 Kč 80 h + 414 Kč 10 h = 2174 Kč 90 h — 1000 Kč = 1174 Kč 90 h s 5% úrokem z 3113 Kč 85 h od 27. listopadu 1928 do 23. března 1929, z 1198 Kč od 24. března 1929 do 2. listopadu 1931 a z 1174 Kč 90 h od 3. listopadu 1931 do zaplacení, místo správně pro 1198 Kč — 1000 Kč = 198 Kč s 5% úrokem z 3113 Kč 85 h od 27. listopadu 1928 do 23. března 1929, z 1198 Kč od 24. března 1929 do 2. listopadu 1931 a ze 198 Kč od 3. listopadu 1931, útraty sporu 562 Kč 80 h a 414 Kč 10 h. Podle § 1416 obč. zák. lze sice splátky odečísti nejdříve z úroků, pak z jistiny, ale vymáhající strana sama v exekuční žádosti odečítá je přímo z jistiny, ovšem zvětšené o útraty sporu, stejně je tomu v napadeném usnesení, aniž je to napadeno a stěžovatelé sami ponechávají to ve svém návrhu, pokud jde ovšem jen o jistinu bez útrat sporu, nedotčeným. Jde tudíž jen o to, zda-li lze odečísti splátky menší než jistinu od jistiny útrat sporu, či jen od jistiny. Rekursní soud považuje za správný jen druhý způsob, neboť první způsob odporuje § 1416 obč. zák., podle kterého

Ize před jistinou odpočítati úroky, kdežto o útratách sporu se tam nemluví, ty tedy nelze odpočítati před jistinou (srovn. rozh. soudu ze dne 15. února 1876 čís. 12771 sb. 6030). Mimo to první způsob má v zápětí, že mezi úroky z nedoplatek jsou pak i úroky z procesních útrat. V souzeném případě mezi 5% úroky z 1174 Kč od 3. listopadu 1931. Ustanovení §§ 1333 a 1334 obč. zák. vztahují se sice i na útraty sporu tak, jako na každou jinou pohledávku, ale v souzeném případě schází pro úroky z útrat sporu exekuční titul.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Napadené usnesení odpovídá stavu věci i zákonu. Když dlužník, čině splátky na dluh, neurčí, po případě je pochybné, kterou položku svého dluhu chtěl platiti, jest podle § 1416 obč. zák. použití splátek napřed k zaplacení úroků a zbytku na srážku z jistiny a, je-li jistina více, na srážku té z nich, která již byla upomínána nebo je splatná nebo je pro dlužníka obtížnější. Že splátek je kromě úroků použití předem také na srážku útrat, § 1416 obč. zák. nestanoví, naopak, jde-li o jistinu zúročitelnou, což je pro dlužníka dluhem obtížnějším, musí podle tohoto předpisu útraty ustoupiti jistině. Řídě se těmito zásadami, pokud se týče ustanovením § 1416 obč. zák. nepochybil tudíž rekursní soud, když v projednávaném případě, kde nebylo určeno a byly pochybnosti, na které položky dluhu byly splátky povinným učiněny, odpočítal splátky nikoli předem na útraty, nýbrž, když stěžovatelka jich nepoužila na srážku z úroků, srazil je ze zúročitelné jistiny. Nejde o splátky za exekuce a proto se na případ nehodí, pokud se týče nepřípadně se stěžovatelka pro svůj názor, že splátek nebylo předem použití na útraty, dovolává ustanovení § 216 poslední odstavec ex. ř. Ani v jiných ustanoveních zákona není pro názor stěžovatelky opory a zejména nelze z § 14 popl. zákona pro onen názor nic dovozovati, neboť tento paragraf otázku, o kterou jde, neupravuje a nemá s ní nic společného. Jak řečeno, odpovídá stavu věci i zákonu, když rekursní soud splátky neodpočítal na útraty a bylo se o dovolacím rekursu, ježto se ukázal nepodstatným, usnésti, jak se stalo.

Čís. 11680.

K zajištění nároku na opětné pronajmutí bytu v domě podle § 1 (3) zákona o ochraně nájemců ze dne 28. března 1928, čís. 44 sb. z. a n., nelze povolití prozatímní opatření zákazem zcizení tohoto domu podle § 382 čís. 6 ex. ř.

(Rozh. ze dne 20. května 1932, R I 346/32.)

K zajištění nároku na opětné pronajetí bytu podle § 1 (3) zák. na ochr. náj. navrhl bývalý nájemce povolení prozatímního opatření záповědí majiteli domu, by dům nezcizil. S o u d p r v é s t o l i c e p r o -